

[A. C. Mortensen.]

i Oktober Termin 1935, i de to Terminer 1936 og i April Termin 1937 været givet en saadan Rentelettelse paa $\frac{1}{4}$ pCt. hver Termin, og det er denne Lettelse, der ogsaa skal gives for Oktober Termin. For Skyldnerne bliver den øjeblikkelige Virkning den samme, enten man giver $\frac{1}{2}$ pCt. Lettelse i Renten, som man har gjort de foregaaende to Aar, eller $\frac{1}{2}$ pCt. Lettelse i Afdrag. Dette Forslag gælder kun Enkelt-huse, men Boligforeninger vil, hvor der er Trang dertil, kunne faa Lettelse i Henhold til Boliglovens § 5, den saakaldte § 5-Ordning, der giver den samme Lettelse som dette Lovforslag.

For Oktober Termins Vedkommende er Renten jo forfalden og vel i mange Tilfælde betalt, men man har foreløbig kun opkrævet det Beløb, der skal betales, for saa vidt denne Lov vedtages, og saa har man skrevet paa Kvitteringerne, at ifald Loven ikke skulde blive vedtaget, er den vedkommende pligtig at efterbetale den $\frac{1}{4}$ pCt., som det drejer sig om.

Desværre er der i disse vanskelige Tider overordentlig mange Arbejdere og mindre næringsdrivende saavel i By som paa Land, der har overordentlig vanskeligt ved at bevare deres smaa Hjem, og vi har herinde truffet mange Lovforanstaltninger for at lette Kaarene for Landboerne, for at de lettere kan bevare deres Hjem; vi har ikke truffet nær saa mange Foranstaltninger for andre, og det viser sig derfor ogsaa, at af de mange Tvangsauktioner, der Landet over holdes over faste Ejendomme, er det kun en Brøkdel, der er over Landbrugsejendomme, medens det store Flertal af Tvangsauktioner afholdes over Ejendomme uden Jord. Da dette Lovforslag giver Folk med den Slags Ejendomme en lille Lettelse, anbefaler jeg det med Glæde til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Elgaard: De Formaal, dette Lovforslag indeholder, saaledes som de er nævnt af den højtærede Indenrigsminister ved Fremsættelsen, og ligeledes anført i Lovforslagets Bemærkninger og nu atter gengivet af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, kan vi billige: baade den $\frac{1}{2}$ pCt.s Rentelettelse for 1 Termin, og de 4 Terminers $\frac{1}{2}$ pCt.s Afdragslettelse fremefter. Der er saaledes ikke nogen særlig Grund for mig til at gøre mange Bemærkninger i Forbindelse med dette Lovforslag, men jeg vil gerne stille et Par Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Da

jeg maa gaa ud fra, at disse Spørgsmaal har saa nøje Tilknytning til dette Lovforslag, at det har megen Interesse for Tingets Medlemmer at faa dem besvaret, vil jeg gerne, hvis det ikke foreslaas fra anden Side, foreslaa en kort Udvalgsbehandling.

Det første af de to Spørgsmaal, jeg gerne vil stille den højtærede Indenrigsminister, vedrører Statsboligfonden. Statsboligfondgarantien omfatter oprindeligt et Beløb paa omkring 115 Mill. Kr., og jeg vil gerne anmode om en Redegørelse for, hvorledes Stillingen paa nuværende Tidspunkt er vedrørende disse Forhold, herunder, hvor mange Ejendomme der er overtaget, hvilke Ejendomme, hvor mange der er afhændet, hvor store Tabene har været; for Fortjeneste paa Afhændelsen af disse Ejendomme har der vel ikke været i noget Tilfælde, og ligeledes, hvordan det forholder sig med Restancerne, med Hensyn til Afdrag og Rentebetalinger, altsaa en økonomisk Oversigt over det Statsgarantiomraade, som er knyttet dertil.

Det andet Spørgsmaal, jeg gerne vil stille til den højtærede Indenrigsminister, angaar ogsaa Rentespørgsmaalet. I 1933 gennemførtes der en Lov, som begrænsede Maksimum for Renteydelse, hvor det drejede sig om Laan i fast Ejendom. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorledes dette Forhold har udviklet sig fra 1933 til nu. Siden 1933, altsaa siden Begrænsningen, de 5 pCt., blev givet Lovskraft, er der opført en Mængde Boliger, ikke mindst i vore Hovedstadskommuner, og det, jeg synes har Interesse i denne Forbindelse, er at faa at vide, hvorledes denne Maksimumsrente har artet sig i Forholdet med Hensyn til Prioritering af Ejendommene, den Prioritering, der altid er nødvendig for at naa til at udføre et virkelig omfattende Bygearbejde.

Da jeg gaar ud fra, at disse Spørgsmaal ikke omgaaende kan besvares af Ministeren, vilde jeg altsaa gerne, at Folketinget fik Lejlighed til gennem en kort Udvalgsbehandling at faa disse Ting at vide.

Kristen Amby: Man kan have forskellige Meninger — og det er der jo — om det principielt heldige i Henstandslovgivning, lovmæssige Rentenedsættelser, men hvis der endelig er et Sted, hvor det er rimeligt, at man fra det offentlige yder baade Henstand og Rentelettelse, er det vel her, hvor det drejer sig om Parcelbyggeri netop sat i Gang paa et Tidspunkt, hvor — det kunde de paagældende da ikke